

Arrest

nr. 160 380 van 19 januari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 mei 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier en de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 11 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij bijgestaan door advocaat M. KALIN en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 15 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf, conform artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 3 mei 2012 verklaart het Bestuur verzoekers regularisatieaanvraag 9bis ontvankelijk doch ongegrond en beval hem, onder een bijlage 13, het grondgebied te verlaten. Het betreffen de bestreden beslissingen.

Eerste bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.12.2009 werd ingediend door :

(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1960 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werden door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructies niet meer van toepassing en kan betrokkene zich er dus niet langer op beroepen.

Betrokkene legt een arbeidscontract voor bij bvba (...), d.d. 07.12.2009. In een door ons verzonden schrijven aan betrokkene d.d. 18.01.2012, staat uitdrukkelijk vermeld dat de Dienst Vreemdelingenzaken instructies zal afgeven tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister onder voorbehoud van de voorlegging van een arbeidskaart B.. Uit een schrijven van het Vlaams gewest d.d. 03.05.2012 blijkt echter dat de aanvraag voor het bekomen van een arbeidskaart B geweigerd werd, Bijgevolg kan dit niet als een grond voor regularisatie aanvaard worden.

Betrokkene beweert dat hij geweigerd heeft zijn legerdienst uit te voeren in Turkije en dat hij daardoor als deserteur beschouwd wordt doch hij legt geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. Aangezien betrokkene deze bewering louter vermeldt, zonder de nodig bewijsstukken hiervan voor te leggen, kan dit element niet weerhouden worden.

Betrokkene haalt aan dat er familie van hem in België zou verblijven. Echter, betrokkene bewijst de familieband niet. Een verklaring van een derde en/of het louter voorleggen van een identiteits- of verblijfskaart van de personen waarop betrokkene zich beroept, heeft onvoldoende bewijskracht om te kunnen spreken van verwantschap. Het is aan betrokkene om op zijn minst een bewijs van verwantschap aan te tonen.

Betrokkene beroept zich eveneens op art. 8 EVRM. Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat betrokkene op geen enkele wijze aantoont op welke wijze art. 8 EVRM überhaupt zou worden geschonden aangezien de verwantschap met zijn vermeende familie allerm minst is bewezen. Zoals eerder reeds vermeld is het aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs van verwantschap te leveren. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van art. 8 EVRM.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene geen gevaar vormt voor de openbare orde en/of nationale veiligheid, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Wat de lokale verankering van betrokkene betreft (betrokkene heeft Nederlandse lessen gevolgd is werkwilleg legt diverse getuigenverklaringen en een petitie voor), dient er opgemerkt te worden dat betrokkene zelf verantwoordelijk is voor deze situatie. Betrokkene beweert dat hij sinds 2004 in België zou verblijven. Echter, betrokkene heeft geen enkele verblijfsaanvraag ingediend om tijdens die periode zijn verblijf te wettigen.

Betrokkene heeft zich aldus bewust genesteld in illegaal verblijf en het feit dat hij nu geïntegreerd zou zijn, is louter het gevolg van zijn eigen houding. Om deze redenen kan de integratie van mijnheer onmogelijk een grond tot regularisatie vormen.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. Van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

; De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980), Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.

Het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar wordt mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard. Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden, “

Tweede bestreden beslissing:

“In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op datum van 03/05/2012, wordt aan (...)

het bevel gegeven om uiterlijk op 21/10/2012 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (1), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).

REDEN VAN DE BESLISSING ;

« De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten. (art. 7, alinea 1,1° van de Wet van 15 december 1980) Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum,*

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert met betrekking tot de familieband in een enig middel de schending aan van:

“Kennelijke appreciatiefout en schending van de formele en materiële motiveringsplicht wat een schending uitmaakt van de artikelen 9bis van de wet van 14 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen, zorgvuldigheidsbeginsel- redelijkheidsbeginsel en proportionaliteitsbeginsel het vertrouwensbeginsel en een schending van het artikel 8 EVRM. (...)

Wat betreft het gebrek aan bewijs van de ingeroepen familieband.

Verwerende partij stelt dat de familieband niet wordt aangetoond. Vooreerst merkt verzoeker op dat de stukken die verzoeker bijbrachten in het kader van zijn aanvraag duidelijk aantoonde dat EO wel de broer was van verzoeker: zij hebben dezelfde achternaam (zie stuk 3 toegevoegd aan de aanvraag), zij zijn op dezelfde plaats geboren (zie stuk 3 toegevoegd aan de aanvraag), zij hebben beide samen gewoond op hetzelfde adres (zie stuk 5 toegevoegd aan de aanvraag) minstens was er een sterk vermoeden dat hij de broer is en vormt dit een begin van bewijs, waarnaar de verwerende partij vraagt. Indien verwerende partij toch twijfelde ondanks vernoemde documenten, had zij aan verzoeker de mogelijkheid moeten geven om aanvullende documenten aan het dossier toe te voegen tegen uiterlijk een bepaalde datum, wat zij nagelaten heeft te doen. Een zorgvuldige bereiding van het dossier en het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel verplichten de overheid om in zulk geval verzoeker de mogelijkheid te gunnen om aanvullende documenten aan te leveren tegen uiterlijk een bepaalde datum. Het proportionaliteitsbeginsel werd tevens niet nageleefd. Gezien het begin van bewijs is het voor verwerende partij een kleine moeite om een schrijven te richten aan verzoeker en deze om bijkomende informatie te vragen en dus de beslissing ten gevolge de aanvraag een periode later te nemen. Verwerende partij verkiest daarentegen een beslissing te nemen, geen aanvullende informatie te vragen en aan verzoeker die een België verblijft sinds 2004 het bevel te geven het grondgebied te verlaten. Verzoeker is daarnaast van oordeel dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met alle elementen en stukken die aanwezig zijn in het dossier en die naderhand zijn toegevoegd. Verwerende

partij laat zelfs na te motiveren waarom deze niet in aanmerking worden gehouden. Verwerende partij zwijgt erover in alle talen.

Verzoeker heeft het over de documenten die door hem werden toegevoegd aan het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring van 05.05.2011 (rolnummer 70.817), waarna de beslissing die werd aangevochten werd ingetrokken en naderhand in hetzelfde dossier de beslissing die in huidig verzoekschrift wordt aangevochten, werd genomen. Verzoeker voegt aan huidig verzoekschrift voor zoveel als nodig andermaal het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring van 05.05.2011 (rolnummer 70.817) en de stukken die daaraan waren toegevoegd en waaruit de familieband wel ten genoegen van recht bewezen is. Stuk 2 bij het verzoekschrift van 05.05.2011: Uittreksel geboorteakte van OM, eisende partij. Hieruit blijkt dat OS de vader is van eisende partij. Stuk 3 bij het verzoekschrift van 05.05.2011. Uittreksel identiteitsgegevens (rijksregister- gegevens) van OM, eisende partij. Hieruit blijkt dat:

- OS de vader is van eisende partij,
- OE de broer is van eisende partij.

OE is dus de broer van verzoeker, zodat hieromtrent geen enkele betwisting meer kan zijn.

Stuk 4 bij het verzoekschrift van 05.05.2011 :Uittreksel geboorteakte van OH, grootvader van eisende partij, gezien OS, de vader van eisende partij, de zoon is van OH.

Hieruit blijkt dat

- OH de onkel is van eisende partij.
- OB de onkel is van eisende partij.

Stuk 5 bij het verzoekschrift van 05.05.2011: Attest samenstelling gezin van OH, de onkel van eisende partij Hieruit blijkt dat de onkel van eisende partij een verblijfsvergunning heeft en in België verblijft. Stuk 6 bij het verzoekschrift van 05.05.2011: Attest samenstelling gezin van OB, de onkel van eisende partij. Hieruit blijkt dat de onkel van eisende partij in België verblijft.

Conclusie:

Zowel de broer en zijn familie als twee nonkels en hun familie verblijven in België. Het is ook dankzij hun hulp dat verzoeker tot op heden in België heeft kunnen verblijven. Door geen rekening te houden met de familiale banden heeft verwerende partij artikel 8 EVRM geschonden. Verzoeker verwijst rekening houdend met het bovenstaande dan ook naar artikel 8 EVRM die het recht beschermt op de eerbiediging van het privéleven waartoe het sociaal netwerk opgebouwd door verzoeker behoort. Het begrip "privéleven" omvat immers onder meer het recht op het ontwikkelen en het onderhouden van relaties met anderen. Door geen bijkomende informatie te vragen heeft verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel- geschonden. Deze informatie werd verwerende partij bovendien reeds bezorgd bij het verzoekschrift van 05.05.2011 waarna de aangevochten beslissing werd ingetrokken. Verwerende partij had dus zonder enige vorm van twijfel kennis van deze stukken en van de familiale banden, doch houdt hier op geen enkele wijze rekening mee en valt zelfs gewoon terug op de motivatie die zij had gegeven in de ingetrokken beslissing Het vertrouwensbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht zijn hierdoor manifest geschonden.

(...)."

2.2. De verwerende partij repliceert in de nota met opmerkingen:

"Familieband

Verzoeker stelt dat hij bij het vorige verzoekschrift, ingediend bij de Raad tegen de ongegrondheidsbeslissing 9bis van 12 januari 2011, de nodige stukken bijbracht m.b.t. de familieband. Verwerende partij zou hiermee geen rekening gehouden hebben bij het nemen van de bestreden beslissing.

Verwerende partij wenst op te merken dat het aan verzoeker toekomt om die stukken rechtstreeks over te maken aan verwerende partij. Het is niet de taak van de Raad om die stukken over te maken aan het Bestuur.

De bewijslast rust op de aanvrager van een verblijfsmachtiging. Het is aan verzoeker om hangende zijn aanvraag de nodige bewijzen aan te brengen van bepaalde feitelijkheden op basis waarvan hij meent een verblijfsrecht te kunnen verkrijgen. Het is niet de taak van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid om verzoeker uit te nodigen om bijkomende stukken voor te leggen wanneer verzoeker in gebreke zou blijven zijn aanspraken afdoende te staven.

(...)

Verzoeker is zelf onzorgvuldig geweest door onvoldoende bewijselementen aan te brengen.

Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat de bestreden beslissing steunt op een foutieve feitenvinding of kennelijk onredelijk is. De bestreden beslissing steunt op afdoende, pertinente, ter zake dienende en deugdelijke motieven-

Terwijl verzoeker op heden niet dienstig kan verwijzen naar zijn geboorteakte, uittreksel rijksregister van verzoeker, uittreksel geboorteakte van OH, het attest samenstelling gezin OH en het attest samenstelling gezin QB.

De gemachtigde van de Federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid kon helemaal geen rekening houden met deze door verzoeker op heden vermelde gegevens want op het ogenblik van het nemen van de beslissing waren deze gegevens niet gekend.

*Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. RvS nr. 46.794, 30.3.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.*K*

In de gegeven omstandigheden vormt de niet noodzakelijk definitieve verwijdering van het grondgebied van verzoeker geen verboden inmenging in de uitoefening door deze laatste van zijn recht op privé- en gezinsleven in de zin van dit verdragsartikel.

Artikel 8 EVRM waarborgt de eerbiediging van het recht op gezinsleven en de niet-inmenging van enig openbaar gezag bij de uitoefening van dat recht.

Bovendien werd reeds geoordeeld dat een mogelijke toepassing van art. 8 EVRM de betrokken vreemdeling niet vrijstelt van het verkrijgen van de vereiste documenten om het Rijk binnen te komen, en dat een tijdelijke verwijdering om reden dat hij niet in het bezit is van die documenten dan ook geenszins strijdig is met dit verdragsartikel (zie R.v.st. nr 48.653, 20.07.1994, Arr. R. v. St. 1994, z«.p.; R.v.St. nr. 42.039, 22.02.1993, Arr. R. v. St. 1993, z.p.)

De verwerende partij is derhalve van oordeel dat er geen sprake is van een schending van het art. 8 EVRM.

Verzoeker slaagt er met zijn betoog niet in een schending aan te tonen van de door hem opgeworpen algemene rechtsbeginselen noch van de door hem opgeworpen wetsartikelen.”

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Met verzoeker kan worden vastgesteld dat hij zijn geboorteakte, een uittreksel uit het rijksregister, een uittreksel van de geboorteakte van OH, het attest samenstelling gezin van OH en het attest samenstelling gezin van QB heeft gevoegd bij het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring van 5 mei 2011, rolnummer 70 817. Met arrest nr. 81 972 van 30 mei 2012 besluit de Raad: *“Ten gevolge van de intrekking van de bestreden beslissingen door de Dienst Vreemdelingenzaken is het beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 12 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, zonder voorwerp geworden.”*

Voorname stukken bevinden zich in het administratief dossier. Dit wordt door de verwerende partij niet ontkend, integendeel bevestigt zij in de nota het bestaan van deze stukken in het administratief dossier. De verwerende partij stelt echter dat zij geen rekening diende te houden met deze stukken omdat *“het aan verzoeker toekomt om die stukken rechtstreeks over te maken aan verwerende partij. Het is niet de taak van de Raad om die stukken over te maken aan het Bestuur.”* Volgens de verwerende partij is *“Verzoeker (...) zelf onzorgvuldig geweest door onvoldoende bewijselementen aan te brengen”*.

De verwerende partij kan niet worden gevolgd dat zij *“helemaal geen rekening (kon) houden met deze door verzoeker op heden vermelde gegevens want op het ogenblik van het nemen van de beslissing waren deze gegevens niet gekend”*. Dit geldt des te meer nu de verwerende partij in de nota van 17 mei 2011, neergelegd in het kader van de procedure in de zaak X, dus ruim voor de bestreden beslissing van 3 mei 2012, reeds opmerkte dat met deze stukken geen rekening kon worden gehouden.

Uit voorgaande volgt dat voornoemde stukken sinds het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring van 5 mei 2011 deel uitmaken van het administratief dossier.

De stelling van de verwerende partij volgen betekent dat het bestuur enkel dient rekening te houden met gegevens die rechtstreeks aan haar zijn overgemaakt door de verzoekende partij. Wat er op neer komt dat zij niet met alle gekende stukken van het administratief dossier rekening moet houden.

Verzoeker maakt aannemelijk dat de verwerende partij niet zorgvuldig heeft gehandeld door geen rekening te houden met volgende stukken die zich in het administratief dossier bevonden op het

moment dat de bestreden beslissing werd genomen: zijn geboorteakte, een uittreksel uit het rijksregister, een uittreksel van de geboorteakte van OH, het attest samenstelling gezin van OHs en het attest samenstelling gezin van QB.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 mei 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ongegrond verklaard wordt, met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC